

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.045/2022/4.

A felperes: felperes, felperes címe.

A felperes képviselője: dr. Bodolai László ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe²

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.20.693/2021/18.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a alperes-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a felperes több mint tíz éve alakult települési székhellyel és több fiókteleppel rendelkezik településen², településen³, településen⁴ és településen⁵. településen a 2020 őszén történt szerződésbontásig a temetőt is üzemeltette, jelenleg településen² és településen³ üzemeltet temetőt, illetve nyújt temetkezési szolgáltatást, településen⁴ működtet irodát. Egy évvel ezelőtt a felperes üzleti versenytársának tekinthető cég¹ Kft. – amelynek tulajdonosa és egyik alkalmazottja korábban a felperes alkalmazottja volt – két gépjárművét felgyújtották. Az eseménnyel és az azt megelőző konfliktussal a hazai sajtótermékek is foglalkoztak.

[2] Az alperes jogi felelőssége mellett megjelenő magyarnemzet.hu internetes hírportál 2020. november 3-án jelentette meg a „Temetkezési háború településen” című írást. Ebben arról számolt be, hogy egy héttel korábban a cég¹ Kft. telephelyén Molotov-koktéllal felgyújtották a cég két halottszállító furgonját. Utalt a HírTv televíziós csatorna aznapi, Riasztás című műsorára, amely ennek az eseménynek a háttérével foglalkozik. A műsor szerint kamerafelvételek állnak rendelkezésre, ezért valószínűleg beazonosíthatóak lesznek az elkövetők. A cikk szerzőjének tudomása szerint egy személyt már azonosított is a rendőrség, az települési kapitányság ismeretlen tettes ellen nyomoz. A műsorban a sértett cég jogi képviselőjének nyilatkozatát ismertették, illetve a pestisracok.hu internetes hírportálon korábban megjelent cikkben megjelenteket is összefoglalták. E szerint ebben arról írtak

hogyan „trükközik” egy temetkezési cég, amely több megyei önkormányzattal is szerződést kötött és amellyel az települési önkormányzat szerződést is bontott.

[3] A cikk tájékoztatása szerint a cég1 Kft. ügyvezetője arról beszélt, hogy korábbi munkahelyén konfliktus alakult ki, egyik kollégáját tettleg is bántalmazták. A cég megalapítását követően fenyegető üzeneteket is kaptak, amelyek arról szóltak, hogy „jobb, ha abbahagyják a tevékenységüket, különben baj lesz”. Ezt megerősítette két másik személy is.

[4] A cikkből linkeléssel elérhető a Riasztás című műsor, a pestisracok.hu internetes hírportálon 2020. szeptember 6-án megjelent „Közokirat hamisítás, adócsalás és személyes adatokkal való visszaélés miatt nyomoznak egy önkormányzatok által megbízott temetkezési cégnél” és a blikk.hu internetes hírportálon 2020. október 27-én megjelent, november 24-én frissített „Egyre több a kérdés az településen felgyújtott halottaskocsik ügyében” című cikk is.

[5] A pestisracok.hu cikkében azt közölték, hogy az oknyomozásukkal érintett cég települési vállalkozás, amely három önkormányzattal is szerződésben áll, település2vel, településsel és település3mal. településen2 saját temetőt tart fenn, a cég több alkalmazottja is feljelentést tett, az adóhatóság 2016-ban elmarasztalta, a cég irodájában a kollégák közötti konfliktusból eredően verekezés tört ki, a megtámadott dolgozó kilépett és feljelentést tett.

[6] A blikk.hu írásában a halottaskocsik felgyújtásáról és az ezt megelőző fenyegetésekről írtak. Előzményként arról számoltak be, hogy a felgyújtott autókat tulajdonló cég egyik munkatársa feljelentette előző munkahelyét, amely település egykori legnagyobb temetkezési vállalkozása, a nyomozás e cég településen tíz éve stabil helyzetét is megrendítette.

[7] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes kiadásában megjelenő magyarnemzet.hu internetes hírportálon 2020. november 3-án megjelent „Temetkezési háború településen” című cikkben az alperes annak valótlan állításával, hogy a felperes a cég1 Kft. két halottaskocsijának kigyulladásával, illetve leégésével, mint feltételezhető bűncselekménnyel összefüggésbe hozható, megsértette a felperes jóhírnevét. Az alperes annak valótlan állításával, hogy a fent említett feltételezhető bűncselekménnyel kapcsolatban a felperessel összefüggésben nyomozás indult, megsértette a felperes jóhírnevét. Ezzel szemben a valóság az, hogy a felperes sem közvetlen, sem pedig közvetett módon nem hozható kapcsolatba a cég1 Kft. két halottaskocsijának kigyulladásával, mint feltételezhető bűncselekménnyel. A felperessel összefüggésben semmilyen nyomozás nincs folyamatban.

[8] Kérte, hogy a bíróság az alperest tiltsa el a jövőre nézve a további jogsértéstől, kötelezze arra, hogy magyarnemzet.hu internetes lapban adjon elégtételt a felperesnek azzal, hogy az ítélet rendelkező részét az ítélet jogerőre emelkedését követő 3 napon belül nyilvánosságra hozza a kezdőlapján teljes terjedelemben, továbbá közvetlenül (további kattintás nélkül) elérhető módon, vezető/kiemelt hírként legalább 30 napig. Ezen túlmenően, amíg elérhető a sérelmezett cikk az eredeti linken (sérelmezett cikkben) a cikk címe alatt és a lead felett tegye hozzáférhetővé.

[9] Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 400.000 forint sérelemdíj, és ezen összegnek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:532. §-a és 6:48. § (1) bekezdése szerint a jogsértés időpontjától számított, a kifizetés napjáig járó – az érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű – kamatai megfizetésére.

[10] Álláspontja szerint a cikk tartalmi része egyrészt valótlan tényállításokat tartalmaz, másrészt valós tényeket olyan hamis színben tüntet fel, melyek súlyosan sértik a felperes jóhírnevét, mivel társadalmilag és büntetőjogilag is elítélendő cselekedetekkel, gyújtogatással, súlyos károkozással vádolja. A cikk megjelölt közlései [„komoly

fenyegetőzések és feljelentések előzték meg a gyűjtogatást (...) személy1 egy kollégájával együtt egy másik temetkezési cégtől jöttek el, és alapították meg a kft.-t (...) amikor mi eljöttünk a cégtől, azt megelőzte egy veszekedés, ami verekedésig fajult (...) a vállalkozó arról is beszélt, hogy amikor megalapították új cégüket, akkor folyamatosan küldtek neki fenyegető üzeneteket, amik arról, (szólnak) hogy jobb lenne, ha abbahagynánk ezt az egészet, mert ki fognak csinálni. Mocskos, trágár szavakat használtak, főleg a főnökökre, és hogy jobban járunk, ha abbahagyjuk az egész tevékenységet, mert baj lesz belőle”] minden alapot nélkülöző, valótlan, hamis, manipulatív tényállítások, azoknak semmilyen ténybeli alapja nincs.

[11] Az alperes minden bizonyítékot nélkülözően állította, hogy a felperes a cég1 Kft. két halottaskocsijának leégésével, mint feltételezhető tettes, összefüggésbe hozható.

[12] A cikk a felperest név szerint nem jelöli meg, azonban olyan információkat közöl, amelyek alapján egyértelműen beazonosítható, ezt erősítik a cikkből linken elérhető további cikkekben megjelentek is. Hivatkozott e körben a perben kihallgatott személy2 és személy3 tanúk vallomására.

[13] A sérelemdíj körében előadta, hogy az alperes olvasótábora eltér mind a Blikk, mind a PestiSrácok olvasótáborától, így a híresztelésével további olvasókhoz juttatta el a valótlan tényállításokat. A felperesnek a cikkek hatására megszűnt a szerződése az települési önkormányzattal, ezt maga a polgármester fejtette ki egy Facebook posztban. Az írás megjelenése után csökkentek a bevételei, megrendelések maradtak el. Az igényelt sérelemdíj külön bizonyítás nélkül is megítélhető számára.

[14] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a cikk a felperes vonatkozásában semmilyen tényállítást nem tartalmaz, mert a felperes személye abból nem ismerhető fel. Ezt az egyébként a felperessel függő kapcsolatban lévő tanúk sem igazolták. Bűncselekménnyel nem hozza összefüggésbe, mert kifejezetten azt közli, hogy a nyomozás ismeretlen tettes ellen folyik.

[15] Az igényelt jogkövetkezmények tekintetében az elégtételadás keresetben meghatározott módját eltúlzottnak és indokolatlannak tartotta. A sérelemdíjat jogalapjában ésösszepszerűségében is vitatta. A felperes ugyanis a sérelemdíj megállapításához figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem is igazolt. Sérelemdíj csak az alperes magatartásával összefüggésben, a felperest ért nem vagyoni sérelemért követelhető. A kihallgatott tanúk közül személy3 (a cégvezető rokona) azt adta elő, hogy az települési önkormányzat már a cikk megjelenése előtt szerződést bontott a felperessel. Az alperes ezen túlmenően másodközlő volt, a közzététellel kapcsolatban sem szándékosság, sem gondatlanság nem terheli.

[16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy 2020. november 3-án „Temetkezési háború településen” címmel megjelent írásában megalapozatlanul keltette azt a hamis látszatot, hogy a felperes-nek köze lenne a cikkben, illetve korábbi sajtómegjelenésekben említett gyűjtogatáshoz, s hogy e cselekmény okán a nyomozó hatóság a felperessel kapcsolatban eljár.

[17] Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül tegye közzé az ítélet rendelkező részét a cikk elérhetőségi helyén, a cím alatt, a lead felett, míg a cikke elérhető, minimum 30 napig olvashatóan, és 24 órán át utaljon a magyarnemzet.hu címlapján közzétett közleményben – egy linkkel elérhetővé téve a sérelmes írását – arra, hogy megsértette a felperes, a felperes. jó hírnevét a 2020. november 3-i „Temetkezési háború településen” címmel megjelent írásával keltett hamis látszattal.

[18] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forint sérelemdíjat, és ezen összeg után 2020. november 3. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki kamatot, továbbá 120.000 forint perköltséget, áfával növelt összegben.

[19] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 36.000 forint eljárási illetéket.

[20] Döntésének jogi alapjaiként Magyarország Alaptörvénye II. cikkét, a VI. cikk (1) bekezdését, a IX. cikk (4) bekezdését, a Ptk. 2:42. §-t, a 2:45. §-t, a 2:52. §-t, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-át, a 278. §-t, a 279. § rendelkezéseit ismertette. Figyelemmel volt a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK 12. számú állásfoglalására.

[21] A jogvita lényegét úgy foglalta össze, a felperes azt sérelmezte, hogy a perbeli cikkben az alperes őt felismerhetően körülírva, rá egyértelműen utaló más írásokra is hivatkozva bűncselekménnyel hozta összefüggésbe. Az alperes ezzel szemben azzal védekezett, hogy az írásból a felperes személye nem felismerhető.

[22] Az elsőfokú bíróság a cikket egészében értelmezve úgy ítélte meg, hogy az alperes ugyan nem nevezi meg a felperest, mint azt a céget, amelynek volt munkatársai a Riasztás című műsorban nyilatkoztak, ugyanakkor olyan információkat tartalmaz, amelyek alapján a felperes azonosítható. Erre utal, hogy korábban az települési önkormányzattal álltak szerződéses kapcsolatban. Ezt a perben kihallgatott tanúk vallomása is alátámasztotta. A perbeli írásból elérhető, a pestisracok.hu internetes hírportálon megjelent további információk is segítettek a felperes beazonosításában, mert ebben az írásban olyan trükközésekről írnak, ami az önkormányzattal fennállt szerződés felbontásához vezetett, a fenyegetőzésekre azt követően került sor, hogy ez a szerződésbontás megtörtént.

[23] Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint a felperes érdekkörébe tartozó személyekre irányuló látszatkeltéssel csorbították a felperes hírnevét a cikk által idézett személyek. Az alperes azzal vett részt a hamis látszatkeltésben, hogy összefoglalta a korábbi írások tartalmát, illetve közölte a Riasztásban majdan megjelenő tartalmakat, ezért megállapíthatónak találta a személyiségi jogsértést.

[24] A PK 15. számú állásfoglalás alapján a kereseti kérelemben foglaltakkal szemben azt állapította meg, hogy nem konkrétan megfogalmazott valótlan állítás sértette a felperes jó hírnevét, hanem a korábbi sajtómegjelenések felidézésével, a felperes volt alkalmazottai fenyegetésre és gyűjtogatásra vonatkozó nyilatkozatai közreadásával keltette az alperes azt a hamis látszatot, amely a gyűjtogatási cselekménnyel összefüggésbe hozta a felperest. Az alperes nem konkrét valótlan tényállításokat közölt, hanem a fenyegetésről és a gyűjtogatásról közöltek alapján valósult meg olyan látszatkeltés, amellyel alaptalanul hozta bűncselekménnyel összefüggésbe a felperest. A cikk egésze keltette azt a hamis látszatot, hogy a felperesnek köze van a gyűjtogatáshoz, ennek azonban – a folyamatban lévő büntetőeljárásra is tekintettel – nincs alapja, ezért az erre történő hivatkozások megalapozatlanok.

[25] A felperessel, mint jogi személlyel szemben nyomozás nem folytatható. A cikk azonban – más sajtómegjelenések tartalmára utalva – megalapozatlanul hozta összefüggésbe a felperest bűncselekménnyel, ezért állapította meg a jogsértést a kérelemtől eltérően, e részében elutasítva a keresetet.

[26] A jogsértés megállapítására tekintettel a felperes által igényelt jogkövetkezmények alkalmazását is indokoltnak tartotta, ezért az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és elégtételadásra kötelezte. E körben a címoldalon elégségesnek tartotta 30 napon keresztül annak közreadását, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét a

„Temetkezési háború településen” című írásban keltett hamis látszatkeltéssel. Az ítélet rendelkező részének közzétételét az eredeti írás megjelenési helyén rendelte közzétenni, amely a címdoldalon elhelyezett közleményről linkkel elérhető.

[27] A felperes által igényelt sérelemdíjról nem elsősorban a kihallgatott tanúk vallomása alapján határozott, figyelemmel arra, hogy a tanúk nem voltak érdektelenek. Köztudomásúnak tekintette ugyanakkor, hogy egy cég üzleti jóhírét hátrányosan érinti, ha dolgozóit bántalmazó, fenyegető és volt dolgozója által alapított új cég vagyoni javai sérelmére bűncselekményt elkövető, vagy azt megszervező céggént, üzleti bandaháború résztvevőjeként tüntetik fel. Erre tekintettel 400.000 forint sérelemdíj és ennek kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes hátrányára értékelte, hogy a cikk szerzője más sajtóorgánumban megjelenteket ellenőrzés nélkül vett át, bizonyítani sem kísérelte meg, hogy egy gyűjtogatót már azonosítottak.

[28] A perköltségről a felperes képviselője által igényelt és megbízási szerződéssel igazolt 30.000 forintos óradíj alapulvételével, 4 munkaóra figyelembevételével döntött a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján. Az illetékről az 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés *b*) pontja alapján határozott.

[29] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a keresetet utasítsa el. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés *c*) és *d*) pontjaira alapította.

[30] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság alaptalanul jutott arra a következtetésre, hogy a felperes érintettsége a szöveg értelmezésével megállapítható, mert a sérelmezett cikk a felperesre nézve semmilyen tényállítást nem tartalmaz.

[31] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemtől jogsértő módon tért el és jutott arra a következtetésre, hogy az alperes azt a hamis látszatot keltette, hogy a gyűjtogatási cselekménnyel felperes összefüggésbe hozható. A valótlan tényállítás és a hamis látszat keltése különböző törvényi tényállások. Az alperes álláspontja szerint a hamis látszat keltésének megállapítására irányuló határozott kereseti kérelem hiányában, sőt, az ettől teljesen eltérő törvényi tényállás – a valótlan tényállítás – megvalósításának megállapítására előterjesztett kérelemre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete jogszabályt sértő.

[32] Egyebekben a cikk hamis látszat keltését sem valósította meg. A cikkben a felperes neve egyáltalán nem jelenik meg, abban nincs olyan közlés, amelyből az átlagos tájékozottságú olvasó a felperes személyére következtethetne. A felperest nem hozta bűncselekménnyel összefüggésbe, sőt azt emelte ki, hogy az települési Rendőrkapitányság ismeretlen tettes ellen nyomoz. A felperes által indítványozott tanúk vallomása nem tekinthető objektívnek és a felperestől függetlennek, így azok az ítélet alapjául nem szolgálhatnak.

[33] Álláspontja szerint az objektív jogkövetkezmény alkalmazása indokolatlan, az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj pedig eltűzött.

[34] A felperes a sérelemdíj megállapításához figyelembe vehető hátrányokat nem igazolt. Az elfogult tanúk vallomása nem bizonyítja, hogy a cikk megjelenését követően a felperest bármilyen hátrány érte. A megítélt sérelemdíj a köztudomás alapján keletkező hátrányokhoz képest eltűzött. A közlés közzétételével kapcsolatban sem szándékosság, sem gondatlanság nem terheli. Tájékoztatási jogának és kötelességének eleget téve számolt be tárgyilagosan az esetről. Ezek a körülmények is a sérelemdíj mellőzését, vagy kisebb összegben történő meghatározását teszik indokolttá.

[35] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

[36] Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében tévesen érvelt amellelt, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemtől jogsértő módon tért el. Ennek alátámasztására az ellenkérelméhez csatolt Kúria Pfv.IV.21.048/2021/4. számú ítéletében foglaltakra hivatkozott, amelynek elvi tartalmából következően nem szükséges az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt tényállási elemeinek (valótlan tényállítás, illetve valós tény hamis színben való feltüntetése) olyan merev elhatárolása, amely a kereset elutasításához vezet. A jelen per tárgya személyiségi jog megsértésének megállapítása, de a bírói gyakorlat a PK 12-15. állásfoglalását erre a pertípusra is alkalmazza, az Smtv. 12. § (1) bekezdése pedig lényegében a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésével azonosan követeli meg, hogy a valótlan tény egyben sértő jellegű is legyen.

[37] A felperes azonosíthatóságának tekintetében – a PK 13. számú állásfoglalást idézve – az elsőfokú bíróság helytállóan vette figyelembe, hogy a cikk a felperest az települési önkormányzat által korábban szerződéssel foglalkoztatott, majd jelenleg nem foglalkoztatott temetkezési vállalkozóként mutatja be. Ez a leírás a felperest beazonosíthatóvá teszi az olyan olvasók körében, akik az települési temető szolgáltatásait igénybe vették.

[38] A PestiSrácok cikkére utalással az alperes is nyomatékosította az olvasókban ezt a tényt. Nem a hyperlinkkel elérhetővé tett cikkel, hanem azzal, hogy úgy nevezi meg az érintett céget, mint amellyel már nem szerződött az települési önkormányzat.

[39] A fellebbezés alaptalan.

[40] Az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezése jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú bíróság az érdemi határozatot a Pp. 370. § (1) bekezdés szerinti korlátok között bírálta felül.

[41] Az alperes azon fellebbezési érvelése, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemtől meg nem engedett módon tért el, azon túlterjeszkedett, az ítélet eljárásjogi felülbírálatát is igényli, az alperes azonban a Pp. 369. § (1) bekezdésére fellebbezésében nem hivatkozott. Figyelemmel arra, hogy ilyen tartalmú, a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontját érintő hivatkozás eredményeképpen az elsőfokú ítélet megváltoztatására is sor kerülhet a Pp. 371. § (1) bekezdés alapján nem volt akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság e tekintetben állást foglaljon.

[42] A felperes keresetében jóhírveve megsértésének megállapítását kérte részben valótlan tényállítás, részben valós tények hamis színben történő feltüntetése miatt. Megjelölte, hogy a cikk mely közlései valósítják meg a jogsértést. Az elsőfokú bíróság a felperes által meghatározott kereteken belül hozott döntést, tartalmát tekintve pedig a felperes keresetének túlnyomó részben helyt adott. A felperes a bíróság felhívására előterjesztett kereset kiegészítése során részletezte, hogy a jogsértés megállapítását való tények hamis színben való feltüntetése miatt kéri, megjelölte a cikk e körben sérelmezett részleteit is, de keresetét nem változtatta meg.

[43] Önmagában amiatt, hogy a keresetlevélben meghatározott kérelmet tartotta fenn, a kereset elutasítására nem kerülhetett sor. Személyiségi jogi perekben a kereseti kérelemhez kötöttség merev, a kérelem értelmezését nélkülöző alkalmazásának nincs helye. A Kúria alsóbb fokú bíróságok által követendő gyakorlatából kiemelendő (és a személyiségi jogi perekben általánosságban irányadó) elem, hogy sajtó-helyreigazítási perben a bíróság helyreigazítás szövegét a kérelem és az ellenkérelem keretei között jogosult maga megállapítani, ennek során olyan tartalmú helyreigazítást is elrendelhet, amely nem valótlan állítást vagy híresztelést rögzít, hanem való tény hamis színben történő feltüntetését (Pfv.IV.21.048/2021/4. számú ítélet). A jelen ügyben ezért az eltérő jogi minősítés megállapítása nem volt megfelleltethető a kereseten túlterjeszkedésnek.

[44] Az alperes által megjelölt felülbírálati jogkör alapján a másodfokú bíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy szükséges-e a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonása, a megállapított tények másként minősítése. [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont].

[45] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú eljárásban előadott védekezéséhez hasonlóan azzal érvelt, hogy a cikkből a felperes személye nem volt felismerhető, a felperest a cikk nem hozta összefüggésbe bűncselekménnyel, az objektív jogkövetkezmény az elégtételadás tekintetében, továbbá a sérelemdíj vonatkozásában indokolatlan és eltúlzott.

[46] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdés és a 3:1. § (3) bekezdés értelmezéséből következően jóhírneve megsértése miatt jogvédelmet csak a közléssel érintett személy igényelhet. A PK 13. számú állásfoglalás egyértelművé teszi azt az értelmezést, hogy a közléssel érintett személy érintettségét megnevezése nélkül is meg lehet állapítani, ha a sérelmezett közleményben találhatók olyan információk, amelyek alapján e személy kétségtávolan azonosítható.

[47] A perbeli cikk több ilyen adatot is tartalmaz. Megnevez két személyt, akik egy temetkezési cégtől egy verekedésig fajult konfliktust követően váltak meg és új vállalkozást alapítottak, amely cég a gyújtogatás áldozata lett. A gyújtogatást egy temetkezési vállalkozások közötti verseny részeként mutatja be, amelynek egyik résztvevőjeként olyan cégre utal, amely több megyei önkormányzattal is szerződéses kapcsolatban áll, és amellyel – vélhetően visszaélések miatt – az települési önkormányzat szerződést bontott. Ezek az információk önmagukban – a linkeléssel elérhető egyéb sajtóközleményekben írtak ismerete nélkül is – felismerhetővé teszik a felperest. Azt ugyanis az alperes sem állította, hogy a két nevezett személy nem a felperesnél állt korábban alkalmazásban, az ő távozásukra nem a cikkben írt módon került sor, az települési önkormányzat nem bontott szerződést a felperessel. Arra sem hivatkozott, hogy más temetkezési vállalkozásra is vonatkoztathatók a közlések.

[48] A PK 12. számú állásfoglalás alapján a cikket egészében értelmezve logikus az az olvasói következtetés, hogy a felperes áll a gyújtogatás mögött. A szerző az írásban meg nem nevezett céget tartja a két résztvevősként jellemzett konkurencia harcban a fenyegetőző szereplőnek és e magatartással hozza összefüggésbe a gyújtogatást.

[49] Elfoglalt jogi álláspontja miatt az alperes azt a tényt, hogy a felperes a bűncselekménnyel összefüggésben bármilyen módon érintett nem bizonyította, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes valós tényeket hamis színben tüntetett fel. A gyújtogatás és a két irányú nyomozás valós tényéből az alperes cikke alapján az olvasók csak arra a téves megállapításra juthattak, hogy a nyomozások a felperest érintik. Ez a következtetés egyértelműen alkalmas arra, hogy a felperes megítélését a közvéleményben hátrányosan befolyásolja, azaz rá nézve egyértelműen sértő közlés.

[50] Az objektív jogkövetkezmények alkalmazása tekintetében az alperes fellebbezése értékelhető indokokat nem tartalmazott. A másodfokú bíróság ezért e körben csak arra mutat rá, hogy az internetes hírfogyasztók alapvetően a címlapról tájékozódnak. Az ott megjelentek alapján keresik fel a részleteket tartalmazó sajtóközleményt. Internetes sajtótermékek esetében a bírói gyakorlat által alakított elégtétel adásának módja – figyelemmel arra is, hogy a cikk megjelenésére vonatkozó szokásos gyakorlattól eltérő körülményre az alperes nem hivatkozott – önmagában aggályosnak nem tekinthető. Az alperes nem adott elő olyan körülményt vagy jogi érvet sem, amely miatt az elrendelt elégtételadás indokolatlan vagy túlzó lenne.

[51] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj megállapítása során az anyagi jogi jogszabály szerinti szempontokat helyesen mérlegelve hozott-e döntést. [Pp. 369. § (3) bekezdés d) pont]. A sérelemdíj tekintetében a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a

Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében meghatározott értékelési szempontokat megfelelően figyelembe véve hozott döntést. Az eset összes körülményére tekintettel az összeg nem minősül oly mértékben eltúlzottnak, hogy e körben az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét a másodfokú bíróság felülmérlegelje. Köztudomású tényként elfogadható, hogy az a jogi személy, amelynek tevékenysége bűncselekmény gyanúját veti fel, olyan bizalomvesztést szenved, amely üzleti jóhírnevét súlyosan érinti. A perbeli esetben gyűjtogatással hozták összefüggésbe, amely nem tekinthető kisebb súlyú cselekménynek. Az alperes magatartásának felróhatóságát nem csökkenti, hogy másodközlő volt, figyelemmel arra, hogy a szakma szabályai alapján tőle elvárható a más sajtószervtől származó információ ellenőrzése, vagy annak megkísérlése, az érintett személy megkeresése.

[52] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[53] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek az ügyvédi munkadíjat és az állam javára a fellebbezési illetéket.

[54] Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján, négy munkaóra figyelembevételével állapította meg, tekintettel arra, hogy megbízási szerződés az iratok között nem lelhető fel.

[55] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2022. március 17.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró